

РЕШЕНИЕ

№ 5138

гр. София, 10.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7443** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез пълномощник, срещу Решение № Ц-28/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по т. 2, с което се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и се определят преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

В жалбата се развива довод, че Решението в обжалваната му част противоречи на материалноправните разпоредби на ЗЕ, Наредба № 5 от 23.01.14 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, Наредба № 1 от 14.03.17 г. за регулиране на цените на електрическа енергия, Наредба № 2 от 19.03.13 г. за регулиране на цените за природния газ и не съответства с целта на закона, като по тази причина, същото следвало да бъде отменено.

Жалбоподателят Е. [фирма], редовно уведомен, се представлява от юрк. Р., според който твърденията, че КЕВР има право да избира метода, по който да изчислява нормата на възвръщаемост на капитала се доказали. Регулаторът е избрал метод, но не

го е приложил правилно. Същото се отнасяло и за разходи за амортизация и енергийна ефективност. Моли решението на КЕВР да бъде отменено и съдът да върне преписката, с инструкции да се въведат правилно формулите. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възражение.

Ответникът КЕВР, редовно уведомен, се представлява от юрк.В., с пълномощно по делото, която моли съдът да отхвърли като недоказана и неоснователна жалбата и да потвърдите процесното решение, като правилно и законосъобразно. Моли съдът да съобрази, че жалбоподателят не е доказал твърденията си. По отношение на нормата на възвръщаемост на капитала е поставил въпроси на вещото лице, да изследва ирелевантен метод, който не е приложен от комисията в крайния акт. Бил е предложен от работната група, но решаващият орган - комисията не е приела прилагането на този метод. Нямаło нормативно изискване да се прилага този метод. По отношение на разходите за амортизация, вещото лице е включило тринадесет милиона за земя, която не се амортизира. Утвърдените от комисията разходи за амортизация били по - високи от поисканите от EVN. По отношение на разходите за амортизация не се установила разлика между сумата посочена в решението и сумата изчислена от вещото лице. По отношение на разходите за постигане на енергийна ефективност не се събрали доказателства, освен някаква справка, която не била представена по делото. Неясно как изготвен документ от дружеството и предвид липсата на възможност за проверка, твърденията за извършени разходи били изцяло недоказани по делото и АП. Претендира юрисконсултско възражение. Прави възражение за прекомерност.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересованата страна „ФОНД СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА“, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение Ц-28, т. 2, считано от 01.7.2018 г. на Е. [фирма] са утвърдени следните цени:

2.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 165,53 лв./MWh;

2.2. Премия по чл. 33а от ЗЕ -76,10 лв./MWh;

2.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 87,85 лв./MWh;

2.4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с гореща вода без ДДС за доставчици по чл. 149а от ЗЕ и за асоциации по чл. 151, ал. 1 от ЗЕ - 86,85лв./MWh;

2.5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 2.1, т. 2.3 и т. 2.4:

Необходими годишни приходи - 67 562 хил. лв., в т. ч.;

- Разходи - 60 033 хил. лв., от които условно-постоянни - 23 390 хил. лв. и променливи -36 643 хил. лв.;

- Регулаторна база на активите - 150 883 хил. лв.;

- Норма на възвръщаемост - 4,99%;

- Електрическа енергия - 292 760 MWh, в т. ч.:

от високоефективно комбинирано производство - 279 342 MWh;

без показатели за високоефективно комбинирано производство - 13 418 MWh;

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода - 223 902 MWh.

До тези стойности, КЕВР достигнала, след като провела процедурата по глава

четвърта от НРТЦЕ и НРЦЕЕ, като с писмо с изх. № Е-14-00-3/20.02.2019 г. (писмото е със сгрешена от КЕВР дата, върната е от 2020) е указано на жалбоподателя в срок до 01.04.2020 г. да подаде заявление за утвърждаване на нови цени на топлинната и електрическа енергия, като представи изисканата с писмото документация. Междувременно, с писмо, изх. № 185-1 от 17.03.2020 г. жалбоподателят поискал от Комисията да даде указания за приложимата цена на природния газ, която да участва във формирането на цените и необходимите на Е. [фирма] годишни приходи за новия ценови период.

На 31.03.2020 г., в нормативно установения срок (вж. чл.24 ал. 2 от НРТЦЕ и чл. 41, ал. 2 НРЦЕЕ), жалбоподателят подал заявление за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство за първа година от новия регулаторен период, започващ от 01.07.2020 г. (чл. 3, ал. 2, т. 1 НРТЦЕ и НРЦЕЕ), получено от КЕВР с вх. № Е-14-49-6 от 31.03.2020 г. (Заявлението). С писмо, изх. № Е-14-00-6 от 27.04.20 г. Комисията поискала допълнителна информация по заявлението - обосновка за присъдени приходи от юрисконсултски възнаграждения. С писмо на Е. [фирма], изх. № 302-1 от 04.05.2020 г., била предоставена исканата информация.

На 29.05.2020 г. на официалната интернет страница на КЕВР (www.dker.bg) е публикуван Доклад до председателя на Комисията от дирекции „Електроенергетика и топлоенергетика“ и „Правна“ за извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2020 г.", съгласно Заповед № 3-Е-52 от 08.04.2020 г. на председателя на КЕВР (Доклада). С писмо с изх. № Е-14-00-9/29.05.2020 г. на КЕВР, жалбоподателя бил уведомен за публикувания Доклад, както и за датата, за която е насрочено публичното му обсъждане, а именно 04.06.2020 г. (чл. 30, ал. 1 НРТЦЕ и чл. 47, ал. 1 НРЦЕЕ).

На 04.06.2020 г. от 10.00 часа в сградата на КЕВР, находяща се в С., [улица], ет. 4 се провело открито заседание на Комисията за обсъждане на Доклада, на което взел участие и представител на жалбоподателя. По време на откритото заседание била представена позицията и възражения по съдържанието на Доклада, като на същата дата жалбоподателя депозирал и писмено становище по него (чл. 30, ал. 4 НРТЦЕ и чл. 51, ал. 2 НРЦЕЕ). Становището съдържало допълнителна обосновка за обвързаността на всеки от непризнатите от Комисията разходи на жалбоподателя с лицензионните дейности, както и специални възражения срещу незаконосъобразното намаляване на нормата на възвръщаемост на капитала, разходите за амортизации в производството на електрическа и топлинна енергия и преноса ѝ и разходите за енергийна ефективност.

На 05.06.2020 г. на интернет страницата на КЕВР е публикуван проект на решение за утвърждаване на цени в сектор "Топлоенергетика", считано от 01.7.2020 г. Проектът съдържал изцяло предложенията за цени и необходими годишни приходи на Е. [фирма] така, както ги била предложила работната група с доклада. На 09.06.20 г. е проведено общественото обсъждане на проекта. След проведеното обсъждане, с писмо от 22.06.20 г. жалбоподателят представил отново становище (чл. 14, ал. 3 ЗЕ), в което отбелязал, че аргументите, представени пред комисията с писмото от 04.6.2020 г изобщо не са били разгледани при създаването на този проект за решение. На 01.07.2020 г. КЕВР публикувала процесното Решение Ц-28.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените на електрическата и на топлинната енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Топлоенергетика“ подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. В конкретния случай, с вх. № Е-14-49-6 от 31.03.2020 г. [фирма] е подало заявление за утвърждаване на цени, което е разгледано по реда на чл. 24-37 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) и чл. 41- 56 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ).

Постъпилата от дружеството информация и представените документи са подробно анализирани в доклад № Е-Дк-423 от 22.05.2020 г. (Доклада) от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и „Правна“ относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2020 г.

На основание чл. 43 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация Комисията е разгледала и приела доклада на закрито заседание, проведено на 29.05.2020 г., видно от Протокол № 112 от 29.05.2020 г.

В съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, на 04.06.2020 г. КЕВР е провела открито заседание, на което е обсъдила Доклада с представител на [фирма], след което в рамките на определения в чл. 30, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 47, ал. 3 от НРЦЕЕ срок от 3 дни, дружеството е имало възможност да представи писмено становище и обосновка. [фирма] е представило писмено възражение, което е разгледано и обсъдено от Комисията.

На проведено на 05.06.2020 г. закрито заседание Комисията е приела проект на решение и е насрочила дата за провеждане на обществено обсъждане. На общественото обсъждане, проведено на 09.06.2020 г., са били поканени да присъстват заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ. Съгласно изискванията на чл. 14, ал. 3 от ЗЕ на заинтересованите лица е бил определен 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на решение.

В резултат от изпълнението на гореописаната административна процедура, Комисията е постановила Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., като в мотивите към него подробно е описала всички извършени действия по разглеждане на преписката, анализираща е всички направени искания, получени писма и документи от заявителя и от заинтересованите лица.

По делото е приета административната преписка.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СИЕ, неоспорена от страните.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от оспорения акт, поради което се явява

ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.21, т.8 от ЗЕ, съгласно който на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение (чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗЕ). Решението е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съдът намира твърденията на жалбоподателя за необоснованост, за недоказани и неоснователни. Решението в обжалваната му част не противоречи на материалноправните разпоредби на ЗЕ, Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ (НРЦПГ) и не съответства с целта на закона (чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК).

Процесното Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. е издадено за целите, на основанията и по реда, установени от закона.

Жалбоподателят не възразява, че процесното Решение е постановено от компетентен орган, в съответствие с правомощията на КЕВР да регулира дейностите в енергетиката, възложени й с разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, както и да осъществява регулиране на цените на електрическата и топлинната енергия, на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 86 от ЗЕ. Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР в оспорената му част е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на Комисията, който съответства на изискванията на закона.

Процесното решение е изготвено в установената форма, съобразно изискванията на чл. 59 от АПК и чл. 13 от ЗЕ. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени подробни съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Провеждането на надлежна административна процедура се установява от представената по делото административна преписка, като жалбоподателят няма възражения в тази насока. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства и правото на жалбоподателя е надлежно упражнено в административното производство.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, за неспазване на целта на закона.

Доколкото противоречието с целта на закона е основание за отмяна на акта като незаконосъобразен - чл. 146, т. 5 от АПК, то подлежи на доказване в хода на съдебното производство. В тази връзка нито един от доводите, изложени в жалбата във връзка с общото твърдение за несъответствие с целта на закона, не отговаря на разбирането за такъв порок на административния акт. Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. е съобразено с целта на закона. Необходимо е да се обърне специално внимание на целите на Закона за енергетиката (ЗЕ), заложи в чл. 2 от същия, като съгласно чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ сред основните цели на този закон е създаването на предпоставки за енергийни доставки при минимални разходи, а в чл. 2, ал. 2 от ЗЕ се поставя императивно изискване за гарантиране защитата на интересите на потребителите. За да бъде спазен принципът по чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, е необходимо енергийното предприятие да положи грижата на добър търговец, с оглед на това да сключва сделките, по които извършва разходи, на възможно най-ниски цени. В случая с предприятията, извършващи дейност в енергетиката, следва да се приеме, че отговорността е дори още по-висока, защото конкуренцията на пазара на топлинна енергия на обособената територия, за която Комисията е издала лицензия за пренос на топлинна енергия, не съществува предвид изричната разпоредба на чл. 43, ал. 2, т. 3 от ЗЕ - налице е т.нар. естествен монопол, а електрическата енергия се насърчава чрез държавна помощ. Жалбоподателят не отчита обстоятелството, че именно целите на ЗЕ изискват от него усилия за оптимизиране на разходите и ефективно използване на енергийните ресурси, за подобряване на качеството и сигурността на предоставяните услуги, за защита на интересите на клиентите, като всички извършени от Комисията корекции на заявените от него цени са насочени към изпълнението на тези цели.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за материална незаконосъобразност. Утвърдените от КЕВР цени са формирани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие с правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за регулиране на дейностите по снабдяване с топлинна и електрическа енергия при баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и потребители и създаване на стимули за ефективна дейност. По този начин са осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, а именно: качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия; енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при ефективно използване на енергията и енергийните ресурси и създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар, като е спазен принципът за съразмерност, заложен в чл. 6 от АПК.

Възраженията на жалбоподателя се основават на обстоятелството, че в изпълнение на регулаторните си правомощия КЕВР не е признала в цялост исканията на дружеството за увеличаване на цените в противоречие с практика на Върховния административен съд, изясняваща съдържанието на регулаторните правомощия на Комисията. Съгласно Решение № 80 от

07.01.2013 г. по адм. д. № 11301/2012 г., 5 чл. с-в на ВАС.

В административното производство Комисията е предоставила достатъчно възможности на [фирма] да обоснове и докаже предложението си за утвърждаване на новите цени и всяка една от извършените от Комисията корекции е обоснована.

Регулаторната комисия няма задължение да приеме еднозначно предложенията и разчетите на енергийните предприятия. Правомощията на Комисията за ценово регулиране предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обоснованост. Тази функция произтича от чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Друг принцип, от който се е ръководела Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия е принципът по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти.

Комисията изпълнява тези свои законови задължения като прилага към всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ общ подход при определяне и утвърждаване на цените на електрическата и топлинната енергия. Тези действия на Комисията са изцяло в съответствие и с основните принципи на административния процес, посочени в АПК. Принципът за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК определя, че в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво. Комисията е изпълнила изискванията на чл. 13 от АПК за последователност и предвидимост, като своевременно е огласила публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. С решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. Комисията е приела прилагането на метод „норма на възвръщаемост на капитала“ за дружествата от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са разработени Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ). В Указанията-НВ е посочена необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества следва да представят, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и формирането на цените. Така издадените Указания от КЕВР са в рамките на предоставената й компетентност и на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са задължителни за енергийните предприятия. Указанията, издадени от Комисията в изпълнение на чл. 36, ал. 1 от ЗЕ, по своята правна същност представляват общ административен акт. В този смисъл е Решение № 13570 от 17.10.2013 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5449/2011 г., IV отделение, в което решаващият състав е приел, че те са общ административен акт според определението на чл. 65 от АПК; също така Решение № 1086 от 22.02.2017 г. по адм. дело № 5137/2016 г. на АССГ, 46 състав и Решение № 1297 от 01.03.2017 г. по адм. дело № 5138/2016 г. на

АССГ, 46 състав. Следва да се има предвид, че Указанията-НВ, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР, не са оспорвани пред съда в установения срок, поради което са стабилен административен акт.

Съгласно чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия могат да възстановяват само икономически обоснованите разходи за дейността им. В тази връзка, съгласно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ „Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като взема предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по Закона за енергетиката”. Също така, на основание чл. 11, ал. 2, т. 13 и т. 14 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 2, т. 9 и т. 10 от НРЦТЕ за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от Комисията разходи не се включват всички други разходи, за които липсва технико-икономическа или друга обосновка и доказателства от енергийното предприятие и разходи, за които Комисията обосновано приеме, че не са в интерес на клиентите, или разходи, които не са необходими за изпълнение на лицензионната дейност.

Утвърдените от КЕВР цени са формирани в съответствие с изискванията на ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указания-НВ, въз основа детайлен анализ на представена от енергийното предприятие отчетна и прогнозна информация, като е извършен цялостен регулаторен преглед на предприятието. Утвърдените от КЕВР цени се основават на обективни критерии и са определени, съобразно предварително зададени изисквания. В изпълнение на изискванията на НРЦЕЕ и на НРЦТЕ Комисията формира цените по предварително утвърдени указания, които съдържат необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества представят, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и образуване на цените. Като регулаторен орган КЕВР определя цените, прилагайки единни критерии и методика, като се съобразява с нормативно установените изисквания и взема предвид съдържащата се в заявленията на отделните дружества информация. Това изискване е изпълнено по отношение на [фирма].

Утвърдените от КЕВР цени следва да възстановят икономически обоснованите разходи за дейността на енергийното предприятие, тъй като в случая цените са определени след анализ и оценка на представената от дружеството информация относно размера на икономически обоснованите разходи, в съответствие със задължението на регулаторния орган да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, т.е. Комисията утвърждава ценообразуващи елементи, които счита за икономически обосновани. Поради това са спазени принципите, предвидени в чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ. Следва да се има предвид, че съобразно

правилата на приложимия метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията задава регулаторна рамка в началото на всеки ценови период и дружествата трябва да се съобразят с нея, с оглед запазване на възвръщаемостта за периода.

Утвърдените с Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. цени са основани на обективни, предварително зададени критерии и определени по прозрачен начин, което се гарантира от предварителното изготвяне на Указания-НВ, от разработения с оглед на конкретния регулаторен преглед общ подход за регулиране на цените за целия сектор „Топлоенергетика“, осигуряващ равнопоставеност на дружествата и индивидуалния анализ на представените с конкретното заявление данни и информация - т.е. чрез предварително и ясно оповестяване на критериите и изискванията и еднаквото им прилагане на практика спрямо всички заявители с отчитане и на индивидуалните особености на всяко отделно дружество. По този начин Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. изпълнява изискванията на чл. 31, т. 1 от ЗЕ цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин.

Поради всичко изложено, съдът счита, че са неоснователни твърденията на жалбоподателя за материална незаконосъобразност, а утвърдените от КЕВР цени са формирани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие с правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за регулиране на дейностите по снабдяване с топлинна и електрическа енергия при баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и потребители и създаване на стимули за ефективна дейност.

Следва да се отбележи, че регулирането по административен ред на цените в енергетиката се налага от една страна поради наличието на т.нар. „естествен монопол“ на дружествата (чл. 43, ал. 2, т. 3 от ЗЕ), а от друга страна поради приетата схема за насърчаване на производството на електрическа енергия по високоефективен комбиниран начин чрез държавна помощ (предвидените в чл. 33а от ЗЕ премии за произведената електрическа енергия от централи с обща инсталирана електрическа мощност 1 М\У и над 1 МЛУ). Ефектът, който при нормални пазарни условия би оказала върху цените на предлаганите стоки и услуги конкуренцията на пазара, следва да се замести от административно регулиране. Именно в тази връзка следва да се разглеждат нормативно установените правомощия на регулаторния орган да не признае определени разходи или други ценообразуващи елементи, когато прецени, че не са обосновани с необходимата информация и доказателства от заявителя или не са в интерес на клиентите, както и да прави корекции на прогнозните ценообразуващи елементи, като поставя цели за изпълнение на регулираното дружество. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЕ „Комисията може да регулира цените чрез прилагане на различни методи за регулиране, включително, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.“ Материалната компетентност на регулаторния орган за защита на интересите на потребителите произтича от правните норми на чл. 2, ал. 2 от ЗЕ, който определя целите на този закон, както и от принципите, прокламирани от чл. 23

от 3Е, като особено внимание следва да се обърне на принципите за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите по цялата верига от производството на електрическа и топлинна енергия през преноса, разпределението и снабдяването до крайните клиенти на електрическа и топлинна енергия, за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, за постигане на високи стандарти за предоставяните услуги от обществен интерес, за създаване на стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, за насърчаване повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия и за създаване на гаранции за защита на крайните клиенти, като всички изброени принципи са част от съдържанието на материалноправната норма на чл. 23 от 3Е и следва да бъдат съобразени при преценката на законосъобразността на процесното Решение на КЕВР. В тази връзка съдът счита възраженията на жалбоподателя относно корекциите, извършени от Комисията във връзка с определяне на цени за електрическа и топлинна енергия на [фирма], за необосновани, недоказани и неоснователни. Относно определената норма на възвръщаемост.

Нормата на възвръщаемост на капитала (НВ) съответства с изискванията на чл. 15 от НРЦЕЕ, чл. 10 от НРЦТЕ и глава втора, раздел III от Указания-НВ. Определена е като среднопретеглена цена на капитала за регулаторния период, при определена от Комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното предприятие, претеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в определената целева структура на капитала.

Нормата на възвръщаемост на собствения капитал за всички дружества от сектора е определена съгласно т. 37 от Указания-НВ, при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от 3Е (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите), макроикономическата среда, специфичните условия на регулиране на дружествата, както и осигуряване на финансов ресурс за покриване на допълнителни невключени разходи, произтичащи от законови задължения и е 5%.

Нормата на възвръщаемост на собствения капитал е намалена на 5% за всички дружества при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от 3Е, както и специфичните условия на работа на топлофикационните дружества и ценовата еластичност на търсенето на предлаганите услуги. За определяне нормата на възвръщаемост, Комисията е отчела финансовите и икономически условия в страната, безрисковата доходност, специфичния риск на дружествата от сектора, както и сравнения с други с подобен риск, достъп до финансиране, алтернативна цена на капитала и специфичните условия на регулиране на дружествата. В тази връзка следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от 3Е при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Приетият подход гарантира равнопоставеност на регулираните дружества, при отчитане на техните индивидуални особености, както и отчитане на интересите на клиентите на топлинна енергия. По този начин се осигуряват необходимите средства за осъществяване на дейността на

съответното дружество в рамките на социално поносимия размер на цената на топлинната енергия.

Конкретно за [фирма], в Справка № 3 „Норма на възвръщаемост на капитала” от ценовия изчислителен модел, съгласно Указанията-НВ, нормата на възвръщаемост на собствения капитал е коригирана от 7,00% на 5,00%, съгласно т. 37 от Указания-НВ, при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

Дружеството е изразило несъгласие с приложения „подход“ по т. 3 от Доклада за начина на определянето на нормата на възвръщаемост на собствения капитал на дружествата в сектора и в частност - тази на Е. ТР. Дружеството е посочило, че с Решение № Ц-14 от 01.01.2020 г. нормата на възвръщаемост на капитала на Е. ТР е определена като 7,1%. От миналия регулаторен период до сега не са настъпили съществени изменения на параметрите, които формират нормите на възвръщаемост на капитала, като някои по-скоро са се увеличили и предвид това, счита че не е логично нормата на възвръщаемост да бъде така драстично намалена в предстоящото ценово решение.

Възражението на дружеството относно определената норма на възвръщаемост на собствения капитал не е прието. Комисията има регулаторно правомощие да поставя горна граница на определени разходи, в зависимост от възможността за осигуряване на плавно изменение на цените, в случай на възникване на непредвидено високи разходи през новия ценови период.

Жалбоподателят неоснователно се позовава на Модел за оценка на капиталовите активи и ангажира експертиза, за да изследва този метод. Няма нормативно изискване да бъде приложен този метод и той не е приложен в крайния акт в административното производство.

Жалбоподателят не е съобразил, че в случая методът за определяне на ценообразувания елемент средно претеглена цена на капитала е нормативно регламентиран. Съгласно чл. 36, ал. 3 от ЗЕ „Методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цените и утвърждаването на цените, редът за определяне на премиите, методиката за определяне на прогнозната пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник, както и редът за определяне на прогнозната пазарна цена за технологични разходи на оператора на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи се определят с наредби за електрическата енергия, топлинната енергия и природния газ, приети от комисията.“

По отношение на цените на електрическата и на топлинната енергия, които са предмет на настоящото дело, приложение намират НРЦТЕ и НРЦЕЕ.

По отношение на процесите цени не се прилага Наредба № 2 от 19 март 2013 г. за регулиране на цените на природния газ.

Съгласно чл. 15 от НРЦЕЕ и чл. 10 от НРЦТЕ:

Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала за регулаторния период, която е равна на прогнозна среднопретеглена цена на капитала. Среднопретеглената цена на капитала е определената от комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на

енергийното предприятие, претеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в определената целева структура на капитала.

Нормата на възвръщаемост на капитала се определя като норма преди данъчно облагане по следната формула:

$$НВ = Д_{ск} \cdot \left(\frac{НВ_{ск}}{1 - \frac{ДС}{100}} \right) + Д_{пк} \cdot НВ_{пк},$$

където:

НВ е нормата на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане, %;

Д - делът на собствения капитал в общия капитал, %;

НВ_{ск} - нормата на възвръщаемост на собствения капитал след данъчно облагане, %;

ДС - корпоративният данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, %;

Д - делът на привлечения капитал в общия капитал, %;

НВ_{пк} - нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, която е в съответствие с пазарната норма, %.

Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане, която е изчислена при целева норма на възвръщаемост на собствения капитал след данъчно облагане, целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал и целева капиталова структура на собствен/привлечен капитал.

Комисията определя нормата на възвръщаемост на капитала при отчитане на фактори, като: безрискова доходност, сравнения с други предприятия с подобна степен на риск, достъп до финансиране, текущи финансови и икономически условия в страната, алтернативна цена на капитала, специфичен риск на предприятието, финансова политика и капиталова структура на предприятието, финансова история на предприятието, на основата на статистически данни за пазарните величини и/или официално публикувана прогнозна информация.

Видно е, че приложимите нормативни разпоредби на НРЦТЕ и НРЦЕЕ не изискват да се прилага Модел за оценка на капиталовите активи. Наредба № 2 от 19 март 2013 г. за регулиране на цените на природния газ не се прилага за цени на електрическа и топлинна енергия.

Експертизата в конкретния случай е безпредметна. С нея се иска да бъде изследван предложения подход за определяне на нормата на възвръщаемост на капитала от работната група, посочен в Доклад № Е-Дк-423 от 22.05.2020 г.,

а не да изследва приетия общ подход за определяне на нормата на възвръщаемост на капитала, приет с Решение № Ц-28 от 01.07.20 г. на КЕВР, който е променен спрямо предложения общ подход от работната група и е отразен в т. 3 от общия подход, на стр. 8 от процесното Решение. Жалбоподателят не е съобразил, че решаващ орган, съгласно разпоредбите на ЗЕ, е Комисията и тя е в правото си да не приеме предложенията на своята помощна работна група, сформирани със заповед на председателя на КЕВР. Разпоредбите на чл. 15 от НРЦЕЕ и чл. 10 от НРЦТЕ не изискват математически изчисления, а да бъдат отчетени определени алтернативно изброени фактори, което може да се направи не само чрез математически изчисления, но и чрез експертна оценка на тези фактори, както е направила и Комисията в своя краен акт в административното производство. Именно посочените нормативни фактори е разгледала Комисията в мотивите си в т. 3 от общия подход в Решение № Ц-28 от 01.07.20 г., които бяха цитирани по-горе. Следователно Комисията е работила по общоприетия метод, който е нормативно регламентиран в НРЦЕЕ и НРЦТЕ, поради което Решението ѝ е в пълно съответствие с материалноправните разпоредби.

Служебно известно е, че само две дружества — [фирма] и [фирма] оспорват определената норма на възвръщаемост на собствения капитал 5%, докато останалите 33 дружества, адресати на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР, не са оспорили този ценообразуващ елемент и за тях нормата на възвръщаемост е определена по начина, посочен в т. 3 от общия подход в Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР. Следва да се отчете, че в чл. 23, т. 5 от ЗЕ е въведено императивно изискване за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, което ще бъде нарушено, при определяне на нееднаква норма на възвръщаемост на собствения капитал на отделните дружества.

С процесното Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР за [фирма] е определена норма на възвръщаемост на привлечения капитал в размера, предложен от дружеството и не е коригирана от Комисията, както и е използвана целева структура на капитала, която е предложена от дружеството и не е коригирана от Комисията, поради което жалбоподателят няма никакво основание да иска преизчисляване, като при това предлага и неправилен метод.

В случая важен за решаване на делото е фактът, че моделът МОКА не е използван от КЕВР и няма нормативно изискване да се прилага, предвид което изчисления по този метод не е необходимо да се разглеждат и от съда. Назначената от съда експертиза не отрича заключенията на КЕВР, отразени в т. 3 от общия подход в Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г.

Относно разходите за амортизации: _

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ разходите за амортизации са определени съгласно т. 1.1. от общия подход на стр. 7 от процесното Решение:

1.1. Разходите за амортизации за регулаторни цели са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и пренос и съответните

амортизационни квоти при 15 г. за активите в производството и 35 г. за активите в преноса на топлинна енергия. При определяне на амортизационните квоти е съобразен техническият полезен живот на активите, като по отношение на активите в преноса са взети предвид извършените инвестиции в мрежата с подмяна на тръбите с предварително изолирани, което води до по-дълъг полезен живот.

Конкретно за [фирма] в Справка № 1 „Разходи“ от ценовия изчислителен модел, съгласно Указанията-НВ, са извършени следните корекции:

- разходите за амортизации в преноса на топлинна енергия са коригирани от 3 600 хил. лв. на 2 497 хил. лв. или с 1 103 хил. лв., в съответствие с отчетната стойност на активите в преноса, съгласно Справка № 2 „Регулаторна база на активите“ от ценовия изчислителен модел и съответната амортизационна норма при 35 г. срок за амортизация и в съответствие с т. 1.1 от общия подход, цитиран по-горе.

Дружеството е изразило несъгласие по отношение на корекцията на заявените от него за утвърждаване условно-постоянни разходи за амортизации в преноса на топлинна енергия и прилаганата за регулаторни цели стойност на полезния живот на активите в преноса на топлинна енергия - 35 години, като я счита за необоснована като времетраене и за неприложима едновременно към всички елементи на топлопреносната мрежа. Според дружеството е необходимо Комисията да има предвид, че полезен живот до около 30 години от датата на въвеждането в експлоатация имат топлопроводите с предварително изолирани тръби и подобен амортизационен план може да се прилага само по отношение на тях. В заявлението Е. ТР е представило подробна и мотивирана обосновка за разходите за амортизации и разпределението им между производството и преноса. В нея изрично е отбелязано, че не приема този подход, защото той не отразява действителната продължителност на полезния живот и период на реална амортизация на съответните активи. Настоява разходите на Е. ТР за амортизации в преноса на стойност от 3 600 лв. да бъдат признати изцяло и включени в необходимите годишни приходи за изпълнението на лицензионната дейност.

Възражението на дружеството относно извършената корекция на разходите за амортизации в производството от КЕВР е прието частично, а в преноса на топлинна енергия не е прието. С оглед обективно възстановяване на стойността на актива в производството е възстановен разход за амортизация на активите на стойност 1 500 хил.лв. Процесът на регулиране изисква, освен точно и обективно отразяване в цените на необходимите и доказани от дружеството разходи, така и осигуряване баланс на интересите на дружеството и крайните потребители на енергията. При относително ниски цени на топлинната енергия, регулаторът приема по-големи амортизационни и ремонтни разходи в топлопреносната мрежа, с оглед нейното възстановяване и ремонт. В конкретния случай при значително намалелите разходи за горива, поради високите инвестиционни разходи в дружеството, цената на топлинната енергия е сравнително висока като абсолютна стойност. При значителното нарастване на разходите за закупуване на квоти, с оглед защита на интересите на потребителите, регулаторната практика е значително

по-рестриктивна.

Предвид изложеното, в крайния акт в административното производство Комисията е приела разходи за амортизации в преноса на топлинна енергия в размер на 2 497 лв. и разходи за амортизации в производството в размер на 7 524 лв. - сума включваща 6 024 хил. лв., предложена от дружеството, завишена допълнително с 1 500 хил. лв. от Комисията след разглеждане на възражението от дружеството с оглед обективно възстановяване на стойността на актива в производството.

В експертизата, която съдът кредитира, но счита, че тя не променя изводите на КЕВР, вещото лице изчислява амортизациите на активите в преноса в размер на 2 497 хил. лв., което напълно съвпада с утвърдените от Комисията в цените, съобразно с отчетната стойност на активите в преноса, съгласно справка № 2 „Регулаторна база на активите (РБА)“ и съответната амортизационна норма при 35 г. срок за амортизация и в съответствие с т. 1.1 от общия подход.

Вещото лице неправилно е изчислило амортизациите на активите за производство, като в общата стойност на активите в производството в размер на 155 648 хил. лв. е включило и стойността на земята на стойност 13 507 хил. лв. Амортизационни отчисления върху земята не се начисляват. Комисията е приела разходи за амортизации в производството в размер на 7 524 хил.лв., сума включваща 6 024 хил. лв., предложена от дружеството, завишена допълнително с 1 500 хил. лв. Цитираните стойности се установяват от приетите по делото електронни изчислителни модели, изготвени по формата на Справки от № 1 до № 9 съгласно Указанията-НВ, за заявените от [фирма] цени и за утвърдените от КЕВР цени по Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., които КЕВР представи в изпълнение на указанията на съда от открито съдебно заседание, проведено на 15.09.2020 г. Заверено хартиено копие от ценовия модел, предложен със заявлението на [фирма], е представено по делото и се намира на стр. 851 до стр. 863 от административната преписка (по номерацията от КЕВР). От справка № 2 „Регулаторна база на активите“ (стр. 854 от административната преписка), се установява, че активите в производството в размер на 155 648 хил. лв. включват и стойността на земята на стойност 13 507 хил. лв., а от справка № 1 „Разходи“ (стр. 852 от административната преписка) се установява, че дружеството е заявило 6 024 хил. лв. разходи за амортизации в производството. При условие, че КЕВР е утвърдила размер на разходите, който надвишава заявените от [фирма], дружеството няма никакво основание за възражение.

Относно разходи за Финансиране на мерки за енергийна ефективност:

В Справка № 1 „Разходи“ от ценовия изчислителен модел дружеството не е посочило разходи за финансиране на мерки за енергийна ефективност и Комисията не е извършила корекции.

Дружеството е изразило възражение, че работната група не е обсъдила и не е представила пред Комисията исканията и обосновките на Е. ТР, направени на основание чл. 35, ал. 3 от ЗЕ - за въвеждането на инструмент за финансиране на изпълнението на националната кумулативна цел за енергийни спестявания по чл. 7 от Директива 2012/27/ЕС и за включване в необходимите годишни

приходи на Е. ТР на разхода от 2 446 405, 86 лв. за финансирането на мерки за енергийна ефективност при крайните клиенти. В този смисъл Е. ТР счита, че Комисията е разгледала заявлението за цени на Е. ТР частично. Дружеството е отбелязало, че липсата на въведен национален механизъм, определящ, инструментите за финансиране, лишава задължените лица от възможността ефективно и съразмерно с техните задължения, произтичащи от лицензионната им дейност, да участват в процеса по реализация на мерки, водещи до енергийни спестявания.

Предложението да бъдат признати разходите за финансирането на мерки за енергийна ефективност при крайните клиенти не е прието. Комисията не е извършвала корекция на подобен разход и дружеството неоснователно е настоявало да бъде включен допълнително.

Жалбоподателят [фирма] не е доказал исканията си нито в административното, нито в съдебното производство. Дружеството не отчита такъв разход през базисната година и не са представени доказателства за инвестирани от дружеството средства за мерки за енергийна ефективност за негови клиенти, няма доказателства за вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници", не са представени доказателства, че срещу направени разходи (каквито дружеството не е доказало) енергийното предприятие не е получило допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми. Вещото лице също не е събрало доказателства за конкретни извършени разходи, какви мерки са предприети, как са остойностени, като към експертизата няма приложения. Вещото лице е направило изчисления по принцип с оглед на бъдещо нормативно определяне на стойността на този разход, което е ирелевантно за решаване на настоящия спор. Следователно не са налице основания за отклонение от формираната съдебна практика, отразена в Решение № 690 от 09.02.2021 г. по адм. дело № 7447 от 2020 г. на Административен съд - София-град, което е по аналогичен казус в Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г. на КЕВР:

Жалбоподателят оспорва именно невключването в ценовото решение на необходимите на дружеството средства (разходи) за инвестиране в мерки за постигане на индивидуалните цели за енергийни спестявания. Както бе посочено по-горе към ценовото предложение на [фирма] е направено и искане по чл. 35, ал. 3 от ЗЕ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, свързани с постигане на националната кумулативна цел за енергийната ефективност, посочено по-горе.

Разходите на енергийните предприятия за постигане на индивидуалните им цели за енергийни спестявания могат да бъдат признати само при кумулативното наличие на следните предпоставки: срещу направените разходи за постигане на индивидуалните цели енергийното предприятие да не е получило допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, и направените разходи във връзка с изпълнението на индивидуалните цели да бъдат доказани пред КЕВР като икономически обосновани. Посочените разходи в горните искания не са обосновани от дружеството. Направена е обща оценка, без обосновка и без

доказателства извършени ли са тези разходи, какви мерки са предприети, как са остойностени и т.н. Съобразено е точно от КЕВР, че тези предпоставки не са налице, поради което в необходимите годишни приходи за осъществяване на лицензионната дейност на енергийните предприятия не следва да бъдат включени разходи за енергийна ефективност, тъй като не са представени доказателства, че тези разходи в посочения размер са икономически обосновани и доказани, и са свързани пряко с изпълнение на лицензионната дейност. В този смисъл е и Решение № 4804 от 24.04.20 г. по адм. д. № 1174/2019 на Върховния административен съд на Република България - Трето отделение.

Освен това, съгласно чл. 35, ал. 1 от ЗЕ енергийните предприятия имат право да предявят искане за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени им задължения към обществото, включително свързани със сигурността на снабдяването, защитата на околната среда и енергийната ефективност, като съобразно, ал. 2 за такива разходи се признават и тези, които произтичат от задължения, свързани с изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания, съгласно чл. 14, ал. 4 и чл. 15 от ЗЕЕ. Редът и начина, по който се упражнява това право, е определен в, ал. 3 до, ал. 5 на чл. 35 и предполага развитието на отделно производство, приключващо с нарочен акт за признаване на тези разходи (арг. от чл. 35, ал. 3 и, ал. 4 ЗЕ). По делото няма данни такова производство да се е развило и да е издаден съответен акт на КЕВР. Априори, доколкото за тези разходи важи общото изискване да бъдат икономически обосновани и да са във връзка с извършваната лицензионна дейност, при липсата на доказателства в тази насока, както и относно това, че дружеството не е получило срещу тях допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, отказът на КЕВР за признаване на посочените разходи се явява обоснован и законосъобразен. А в случай, че съответните инвестиции са извършени с безвъзмездни средства по национални или европейски програми, това може да доведе до евентуалното им повторно възстановяване чрез цените за електрическа енергия на крайните клиенти. Този извод не се променя и от заключението на СИЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвено. Вещото лице отговаря на поставените му въпроси, като е извършило съответните изчисления, описани по-горе. Същото е дало заключение, че за разглеждания период Е. ЕС няма извършени разходи за енергийни спестявания. Не са инвестирани средства за мерки за енергийна ефективност за клиенти на дружеството, не са правени вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници".

Въз основа на гореизложеното може да се направи извод, че Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е правилно и законосъобразно, постановено е от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразено е с материалноправните разпоредби и целта на закона и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Същите се дължат на ответника в съответствие

с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 150.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 73 състав

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез пълномощник, срещу Решение № Ц-28/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по т. 2, с което се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и се определят преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 150.00лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: